

[**Ministeren for handel, industri og søfart.**] omkring 80 mill. kr., men jeg har udtrykkeligt gjort opmærksom på, at dette tal ganske sikkert ikke bliver nået her i landet; man kan være sikker på, at det vil blive væsentligt mindre, således som priserne i øjeblikket ligger.

De tal, som det ærede medlem har nævnt med hensyn til sukkerforbruget og det yderligere forbrug, der kunne være tale om, er ikke rigtige.

Ordføreren for forespørgerne (Oluf Pedersen): Hvis den højtærede handelsminister virkelig har været helt fremmed overfor enhver tanke om en forhøjelse af kaffetolden, og hvis den højtærede handelsminister ikke har tænkt sig, at ophævelsen af kafferationeringen skal bruges som et led i en politisk aftale, synes jeg, at den højtærede handelsminister burde have kunnet tiltræde mit forslag til dagsorden, for så vidt angår kaffen. Jeg har imidlertid den opfattelse, at det er regeringens tanke at bruge kaffe til, om jeg så må sige, at forsøde en studehandel, man tænker på at lave, og det synes jeg ikke kaffen skal bruges til. Jeg synes kaffen skal frigøres uden at der lægges told på den.

Jeg spurgte den højtærede handelsminister: Har ministeren været opmærksom på, hvad der er sket i Holland, hvor forbruget er gået ned efter ophævelsen af kafferationeringen, således som det stod i „Berlingske Aftenavis“ (*Indenrigs- og boligministeren* [Aksel Møller]: De har hamstret!) . . . Nej, der må den højtærede indenrigsminister have uret, for kaffen var rationeret tidligere, så de kunne ikke hamstre, det kan ikke være forklaringen på, at forbruget gik ned.

Såvidt jeg kan se, var kaffeforbruget i Holland halveret under rationeringen ligesom i Danmark, og nu er rationeringen altså ophævet, uden at det gav nogen stigning, og der er vel grund til at tro, at der ville ske nogenlunde det samme her i landet, ikke mindst med den økonomiske tvangspolitik, den nuværende regering er inde på, hvorved man prøver at tage al købeevne fra befolkningen. Jeg tror ikke på, at det ville betyde et tab på 80 mill. kr., hvis rationeringen blev ophævet, og jeg tror heller ikke, at den højtærede regering tror det.

Hvad siger den højtærede handelsminister om at ophæve sukkerrationeringen? Vi har jo det meste sukker her i landet — der mangler kun 1 mill. kg —, og det manglende kunne vi købe i udlandet for 1 mill. kr. Kunne man ikke tænke sig, at vi skulle

ofre 25 øre pr. indbygger til det billigste næringsmiddel, vi har? Det vil regeringen og rigsdagen modsætte sig, og det er en regering, der taler økonomi!

Aksel Larsen: Jeg fik allerede mine bange anelser, da den ærede ordfører for forespørgerne i stedet for at takke det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), fordi han gav tilsagn om at ville stemme for afsnittet om kaffen, væltede sig over ham og brugte temmelig mange uparlamentariske ukvemsord om den tale, det ærede medlem havde holdt her. Jeg fik mine bange anelser og tænkte: Gud ved, hvordan det vil gå mig, som vil hjælpe det ærede medlem med at få en mere fornuftig, mere rimelig og en også sprogligt mere velformet dagsorden, og ganske rigtigt, der blev ikke levnet mig ære for ret mange skilling. Først gav den ærede ordfører en aldeles forkert fremstilling af, hvad jeg havde sagt, og talte om, at jeg ikke ønskede at ophæve sukkerrationeringen, og at jeg stadigvæk ville undrage befolkningen dette billige næringsmiddel, og jeg ved ikke hvad. Det har jeg aldeles ikke sagt; jeg har sagt, at sukkerrationeringen skal ophæves, men jeg har gjort opmærksom på, at man med de kendsgerninger, vi er stillet overfor, må være så fornuftige at indrømme, at det ikke kan ske nu i foråret; men hvis det bliver forberedt, så kan det ske til efteråret. Det vil være rimeligt at foreslå, at regeringen nu forbereder en ophævelse af sukkerrationeringen snarest muligt. Det kan ikke nytte at komme med beregninger over, at vi kun mangler 1 mill. kg sukker i at have nok til at ophæve rationeringen, og at man så kan købe sukker for 1 mill. kr. i udlandet. Sæt, der er nogle, der køber mere, sæt, der ikke bliver sukker nok; så står de, der ikke har købt i tide, og mangler, medens de, der har købt i tide, har sukker; der er rent praktiske vanskeligheder, som man må tage hensyn til. Det, jeg derfor har foreslået, er, at man forbereder en ophævelse af sukkerrationeringen snarest muligt, og at man i mellemtiden fordeler det sukker, vi har til disposition herhjemme, til befolkningen, således at den nuværende ration bliver væsentlig forøget. Jeg synes, det i enhver henseende er rimeligt, og jeg synes, at mit ændringsforslag er en forbedring af det ærede medlems forslag til dagsorden, men når han ikke vil tage imod den, skal jeg naturligvis ikke presse mig på, så må vi lade afstemningen afgøre det. Jeg vil alvorligt henstille til tingets øvrige medlemmer, også til de øvrige medlemmer af retsforbun-